

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

FALCON LAKE

Canadà, 2022

Direcció: Charlotte Le Bon

Guió: Charlotte Le Bon

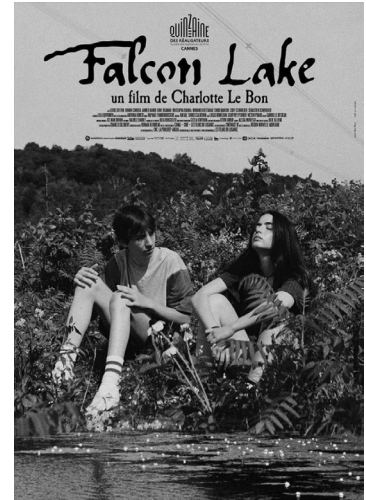
Intèrprets: Joseph Engel, Sara Montpetit Monia Chokri

Durada: 100 min

Gènere: drama romàntic

Idioma: francès i anglès

Data d'estrena: 22/09/2023

El descobriment de l'amor adolescent

Darrerament, és més habitual que mai trobar-nos amb la menció anglosaxona "coming of age" referint-se a aquelles pel·lícules que expliquen una història de creixement o maduració personal, normalment associada a l'adolescència o a la primera edat adulta. És possible que aquesta denominació respongui a la voluntat d'identificar un determinat model de drama intimista que s'ajusta a uns cànons i característiques força definides, però també és cert que el cinema contemporani ha estat especialment fèrtil a l'hora de fer-lo servir com a base per explicar històries amb una marcada càrrega de sensibilitat.

Aparentment, sota aquesta premissa es construeix *Falcon Lake*, el debut en la direcció de l'actriu, guionista i realitzadora quebequesa Charlotte Le Bon. I diem aparentment perquè la seva òpera prima té la capacitat de transcendir les característiques més evidents del "coming of age" per convertir-se en una obra que es mou subtilment cap a altres terrenys com el fantàstic o fins i tot la intriga. De fet, el subtítol de la pel·lícula, si ens fixem amb detall en el cartell del film és "una història d'amor i fantasmes". Fins i tot, alguns crítics agosarats s'han atrevit a establir paral·lelismes entre *Falcon Lake* i *A ghost story*, el film de culte de David Lowery, per la seva peculiar forma de filmar, i la radicalitat i modernitat de la seva proposta.

Charlotte Le Bon ens transporta a un territori plenament cinematogràfic: un estiu al voltant d'un llac. Bastien (Joseph Engel), un jove parisenc de tretze anys, arriba amb la seva família a passar les vacances estiuenques en una cabana al costat d'un llac en una zona de muntanya del Quebec. Allà, envoltat de la natura feréstega i d'un entorn humà i paisatgístic desconegut, coneixerà i s'enamorarà de Chloé (Sara Montpetit), una jove més gran que ell, i viurà la il·lusió del primer amor però també els dubtes, les pors i les decepcions de fer-se gran. A més, quedarà permanentment absorbit per l'atracció, magnetisme i misteri del llac que dona nom a la pel·lícula. La singularitat de *Falcon Lake* no radica en el plantejament argumental, que seria intercanviable amb el de moltes pel·lícules que parteixen d'una

premissa genèrica semblant, sinó en la forma i l'estil cinematogràfic amb el qual Charlotte Le Bon tracta tot aquest material. D'entrada, capgirant les edats habituals dels protagonistes: si habitualment el paràmetre canònic seria una adolescent que s'enamora d'un jove més gran que ella, aquí és just a l'inrevés. Només aquest element li proporciona a Le Bon múltiples possibilitats argumentals que explota d'una manera hàbil i sensible. I, d'altra banda, demostrant una maduresa sorprenent en l'ús dels espais, en com mou la càmera acompanyant els protagonistes, i sobretot en la creació de moments específics en què la realitat es barreja amb la imaginació, l'espiritualitat amb la presència física i els pensaments i desitjos amb les accions. Le Bon explora la tènue frontera entre allò que som i allò que voldríem ser, entre el terreny que trepitgem i la càrrega emocional que aquell espai arrossega del passat. I ho fa de manera elegant i suggerent, deixant espai perquè l'espectador imagini i fabuli.

Per aquelles coincidències de l'atzar, *Falcon Lake* va ser la gran revelació de la Quinzena dels Cineastes de Canes 2022, mentre a la secció veïna de la Setmana de la Crítica triomfava *Aftersun* d'una altra jove Charlotte, Charlotte Wells. Van ser dos dels debuts més enlluernadors de la temporada passada, pel talent que desprenen les seves imatges, per ser capaces ambdues de deixar de banda les convencions per transitar nous terrenys creatius, per l'inconformisme i voluntat de generar imatges que perdurin en la memòria.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona